

Hai primăvară, la o cafea în pridvor,

Nicu Hăloiu

Hai primăvară, la o cafea în pridvor,

...

Senin și-o trenă de nor alburii,
Dimineată frumoasă de floare,
Soare și raze și jocul zglobiu
De niciunde parcă viața răsare!

...

Stai lângă mine, îți simt trupul cald
La sânu-ți găsesc adăpost și cuiabar,
Visul ne-ncearcă, bun camarad,
Ce mai aleargă după vântul hoinar!

...

A venit primăvara încă de ieri,
Și ieri am simțit-o cu o seară-nainte,
A venit să ridice flori din morminte,
Și vântul să-l lege cu dulci adieri!

...

Doar ploaia rebelă, mai dă uneori,
Dar trece, ca toate ce vin și-apoi pleacă,
Sărută cu stropii petale de flori
Și se sparge-n mii de atomi care seacă!

...

Dar acum e frumos, pe cer, niciun nor
Vântul și-a luat cu el trena slabă,
Hai primăvară, la o cafea în pridvor,
Și adu-mi pe-un ram, o floare rozalbă!